

Amigoe
14/8

WILLEMSTAD— De heer Watts, een zoals hij zichzelf noemde 'African-American', was gisteren voor een kort bezoek op Curaçao samen met acht andere geïnteresseerden in de Afrikaanse en Caribische historie en cultuur. De heer Watts had het hoofd van het Centraal Historisch Archief, dr Jandi Paula, laten weten met deze groep op een cruise Curaçao aan te doen en dat zij erg geïnteresseerd waren in de historie van de Antilliaanse bevolking.

Naar de heer Paula echter te kennen gaf, leken de overige leden van de groep niet zo enthousiast. Er was op verzoek van Watts

een programma samengesteld dat zich richtte op een groep met enige kennis van de historie en cultuur in het Caribisch gebied, aangezien de heer Watts in een brief had laten weten dat het om studenten ging. Ook dit bleek bij aankomst niet te kloppen, zodat het geheel te hoog gegrepen was.

Naar de heer Watts tijdens een persconferentie gistermiddag te kennen gaf, ligt het in zijn bedoeling meer van deze trips te organiseren. De mensen kunnen dan samen met hem op een cruise door het Caribisch gebied trekken en op de verschillende eilanden historische en culturele informatie verkrijgen. Zijn plannen bleken zeer vaag te zijn. Hoeveel mensen op zijn advertenties gereageerd hadden, wist hij niet hoe vaak hij zo'n cruise zou maken.

De heer Paula gaf de Amigoe dan ook te kennen enigszins teleurgesteld te zijn, omdat het idee op zich wel goed leek maar er kennelijk geen uitvoer aan gegeven wordt.

Op de foto het moment dat de heer Watts een door hem vertaald boek als dank voor hun ontvangst aan de heer Paula overhandigt.

Beurs 13/8

WILLEMSTAD - Met in gang van 18 september 1984 zullen, zolang de voorraad strekt, doch uiterlijk tot en met 17 september 1984, nieuwe frankerzegels van 45 cent, 55 cent en 150 cent worden uitgegeven, t.w. de Faunazegels 1984. De ontwerpen zijn van Humphrey C. Elisabeth uit Curaçao.

Op de dag van uitgifte zullen de enveloppen indien zij naar de aard van het stuk voldoende zijn gefrankeerd (port en eventueel recht) met uitsluitend 'Faunazegels 1984' voorzien worden van een eerste-dag-stempel.

EX-LIMBURGER KWEekt ZWART KORAAAL

In de Limburger, een provinciaal dagblad in Nederland is eind juli een uitgebreid artikel verschenen van de hand van Hans Veldhuis over het pas gestarte project van Bert Knubben, bekend zwart-koraal artiest op Curacao. Het project dat

het kweken van zwart-koraal omvat is uniek te noemen. Het is een experiment dat wordt gesteund door Carmabi. Het artikel dat verder voor zich zelf spreekt nemen wij hierbij over. De foto's zijn van de heer Knubben zelf.

Uniek experiment op zeebodem bij Curacao

Dat parels uit oesters komen is bekend. Maar dat de zee voor nog een schitterend sieraad zorgt is iets wat veel minder mensen weten. Dat sieraad heet: zwart of koningskoraal.

Dat wordt ondermeer gevonden bij de nederlandse Antillen en iemand die daar zijn broodwinning van maakt is de oorspronkelijk uit Maastricht afkomstige Bert Knubben (44). Bert, die al op 6 jarige leeftijd naar Curacao verhuisde, heeft zich in de loop der jaren tot een ware koraalkunstenaar ontwikkeld.

Omdat de riffen om de eilanden tot beschermd nationaal park zijn uitgeroepen en daarmee de toekomst van zijn bedrijfje werd bedreigd, kreeg hij van het Bestuurscollege van Curacao toestemming voor een uniek experiment: het kweken van zwart koraal.

De overheid heeft hem vijf jaar de tijd gegeven om ter plaatse te proberen of dat lukt, maar Bert is daar eigenlijk nu al zeker van. Op verscheidene plaatsen langs de kust liet hij de laatste jaren al autobanden zinken, die hij vervolgens voorzag van stekjes koraal. En die groeien als kool.

Het officiële experiment, dat onder toezicht staat en wetenschappelijk wordt begeleid door het Caraïbisch Marine-Biologisch Instituut, wordt dan ook met grote belangstelling gevolgd.

Hier zou misschien een oplossing kunnen liggen voor de overal in de wereld bedreigde koraal riffen, die door hun visrijkdom

een belangrijke voedselleverancier vormen voor met name derde wereldlanden. De rooibouw op de koraalriffen is de laatste jaren zo sterk toegenomen dat bijvoorbeeld in de Middellandse Zee als gevolg van plundering ten behoeve van het toerisme, vrijwel geen rood koraal meer voorkomt.

Als je de diep-zwart gepolijste dolfijntjes bekijkt, die zijn spe-

cialiteit zijn, de kruisjes, die ooit zijn eerste werkstuk vormden, of de oorbellen, de maskertjes niet wilde parel, kettinkjes en andere "juwelen" van de zee, dan is het wel duidelijk dat in elk ervan vele uren werk zit.

Maar behalve de tijd is er heel wat kennis en ervaring in geïnvesteerd en bovendien het nodige inzicht in de opbouw en de jaarringen van een stuk koraal. Want één verkeerde boor- of polijstbeweging en de stukken vliegen je om de oren.

Bert, die het duiken in het zeer heldere en warme Caraïbische zeewater bijna spelenderwijs leerde, begon zijn koralenbedrijfje al in 1967. Hij had het aanvankelijk bedoeld als hobby, waarbij hij zijn moeder en andere familieleden als belangrijkste afnemers had. Maar wat begon als een liefhebberij, groeide langzamerhand uit tot een onderneming die bijna een 'nationaal produkt' is geworden. In zijn winkeltje in het Princess Beach Hotel liggen voorbeelden van zijn vakwerk.

De ruwe grondstof daarvoor, 'bomen' van zwart koraal die overigens onder water groen-

zie verder
pag. 3

bruin- of oranjeleurig zijn, haalde hij uit het zeegebied rond Curacao.

Uren

"Maar," zegt hij "dat wil niet zeggen dat ik maar te pas en te onpas een stuk op duik.

Bovendien gaan er soms uren voorbij voordat ik weet welk stuk ik nodig heb; van één tak van 1,5 meter met twee zijtakjes haal je bijvoorbeeld maar twee dolfijntjes, een druppel, een hartje en een aantal schijfjes. En voor een kruisje heb je ook maar een heel beperkte keus. In het begin kostte me dat zoeken heel wat uren en het slot van het liedje was dat ik dan nog maar met twee plantjes boven kwam...

Schitterend

Het schoongemaakte maar nog dof-zwart karkas wordt dan met een diamantboortje in de gewenste vormen gebracht waarna een langdurige polijst-handeling er een schitterend zwart sieraad van maakt.

Soms nog verfraaid met een gekleurde natuurparel, die Bert tevoorschijn haalt uit een Spiney Oyster.'

Strijdpunt

Sommigen vinden zijn handel maar niets. Kijk, zeggen ze, zwarte koraal groeit maar uiterst langzaam en meneer Knubben is bezig iets dat miljoenen jaren nodig heeft gehad om zich te vormen, op te offeren aan het geld en het toerisme. Daar komt nog bij dat men Bert, hoewel hij het Papiamento beter beheerst dan het Nederlands, toch nog vaak beschouwt als 'macamba' een vreemdeling.

Het eerste argument ontkent Knubben echter.

"Zwart koraal groeit redelijk snel, maar hoe snel, dat is inderdaad een strijdpunt. Volgens mij gaat het om minstens 7 tot 10 cm per jaar, maar dat zullen de experimenten nu precies moeten uitwijzen. Het doel daarvan is na te gaan of het kweken van zwarte koraal mogelijk en commercieel haalbaar is."

Vier per band

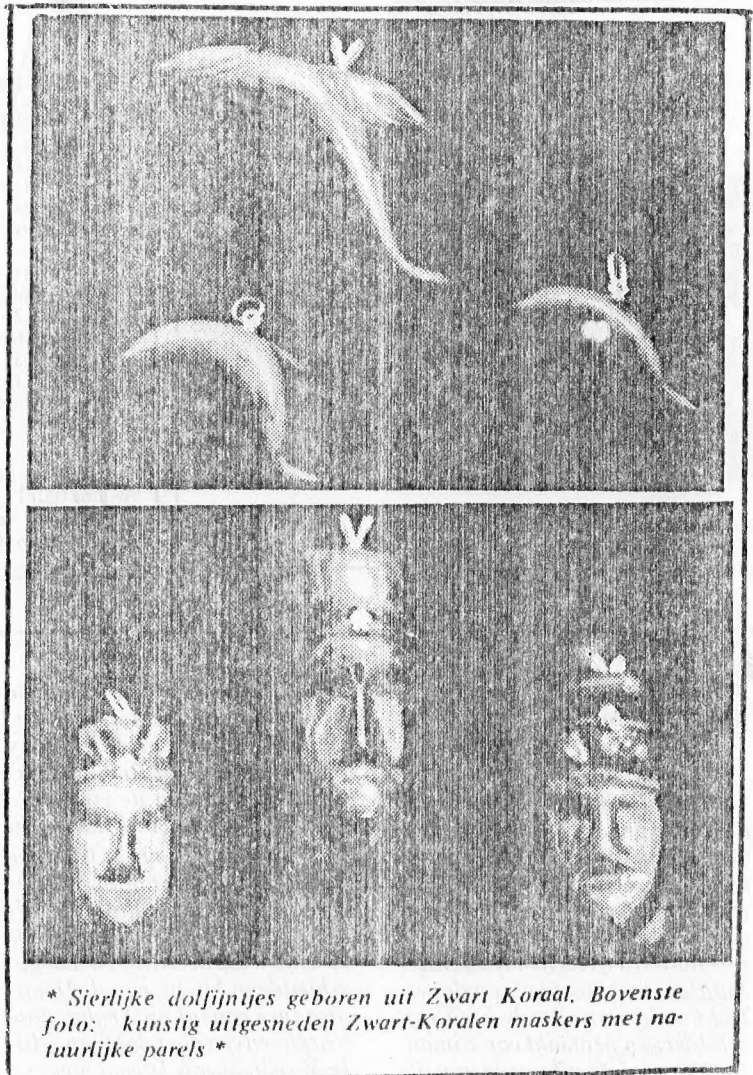
Elke band is voorzien van vier 2 mm grote gaatjes in een van de zijvlakken, die hij met verf heeft gemarkeerd en waarin hij vervolgens ter plaatse plm. 20 cm lange stekken stak.

Stekken, die hij elders van de koraalbomen haalde. Een

voedingsbodem is niet nodig omdat koraal geen wortels heeft. Het groeit uitsluitend door skeletjes van miljoenen dieren. Een stuk koraal is dus in feite een grillig gevormd knekelhuis.

De banden met de stekjes koraal die hij de afgelopen jaren

dievoor alle eilanden (De Nederlandse Antillen) geldt is een heel goede zaak. Want daardoor is bijvoorbeeld speervissen en koraalduiken verboden zodat de natuur in het rif zich langzaam kan herstellen. En de koraalriffen zijn van essentieel belang voor de wereldzeeën.

* Sierlijke dolfijntjes geboren uit Zwart Koraal. Bovenste foto: kunstig uitgesneden Zwart-Koralen maskers met natuurlijke parels *

op de zeebodem deponeerde, lijken hem gelijk te geven. Ze groeien volgens Bert wonderwel. Ze liggen op de respectabele diepte van 45 tot 50 meter; een voor gewone duikers vrij grote diepte.

Dat is volgens hem nodig om een zo goed mogelijke kwaliteit te krijgen. Ondieper groeiende koraal blijkt nogal eens te zijn verontreinigd door zand en stof, dat wordt opgeworpen door stormen.

Kans

Knubben, opgetogen dat hij na zes jaar weer een poosje van het Nederlandse klimaat heeft mogen genieten, is erg blij met de kans die hij nu krijgt "Die rifbeheersverordening,

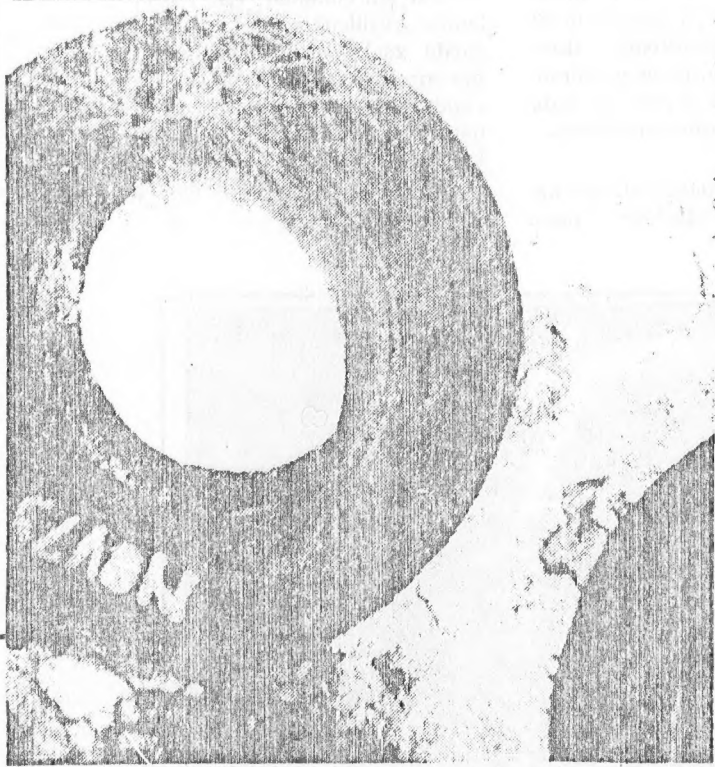
Maar het zou ook het einde hebben betekend van een bedrijf, dat in de toekomst wel eens voor een aardig brok werkgelegenheid op het eiland kan zorgen."

Curacaoenaar

Ondanks de door hem gewaardeerde Hollandse koelte zou hij nooit meer permanent terug willen, want ik voel me na 38 jaar nu wel echt Curacaoenaar.

"Ik heb van het bewerken van Zwart Koraal dan ook mijn levenswerk gemaakt, al zal ik er nooit rijk van worden."

Vervolg
2.0.2.

De basis voor een kunstmatig zwart koraal-riif: afgedankte autobanden

EXPOSITIE IN HET
PRINCESS BEACH HOTEL
OPEN VAN 10 TOT 5. TEL. 41004

ZWART KORAAAL

Ook wel Konings Koraal genoemd werd door de eeuwen heen gedragen als een "talisman" tegen hekserij en ziekte.

Nog steeds gelooft men in de kracht van zwart-koraal als middel om tegenspoed en kwalen tegen te gaan, maar de glanzend zwart gepolijste juwelen worden in de eerste plaats gedragen om hun schoonheid.

Voordat deze half-edelsteen zijn vorm en glans heeft gekregen zijn er heel wat handelingen aan vooraf gegaan. Zo wordt zwart-koraal door diepzee-duikers opgedoken op een diepte van soms meer dan vijftig meter. Dat dit niet altijd zonder gevaar gebeurt, spreekt vanzelf. De ruwe takken moeten dan verschillende tijdrovende bewerkingen ondergaan voordat de prachtige zwarte glans is verkregen.

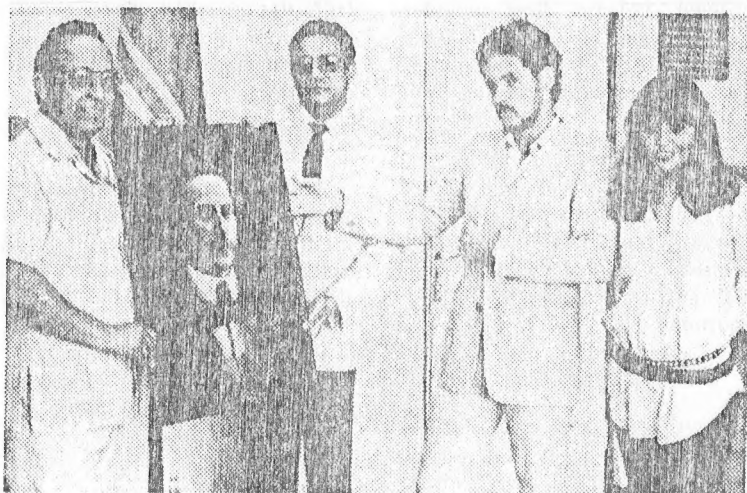
Daarna geeft de kunstenaar er vorm aan. Dat kan de natuurlijke vorm van de tak zelf zijn met veel zorg uit de veelheid van takken gekozen, of een fantasievorm ontstaan uit de inspiratie van de artiest.

AMIGOE van

15/8

ORANJESTAD — Het schijnt dat de Arubaanse kunstschilder *Gustave Nouel Jr.* (2e van rechts) van plan is schilderijen te maken van alle grote vrijheids-strijders en staatslieden uit de regio en deze schilderijen te schenken aan de huidige staatshoofden van de betrokken landen. Reeds heeft hij schilderijen gemaakt van *Simon Bolivar* en deze uitgereikt aan de presidenten van *Venezuela* en *Colombia*. Thans heeft hij voor de

president van de *Dominicaanse Republiek* een schilderij gemaakt van "*Duarte, Libertador y Padre de la patria Dominicana*" als huldiging aan de vrijheidsstrijder *Juan Pablo Duarte*. Dit schilderij overhandigt *Gustave Nouel Jr.* op de foto aan gedeputeerde *Frank Croes*, die het schilderij later aan de *Dominicaanse president* zal overdragen. Dit geschiedde in bijzijn van de *Dominicaanse consul op Aruba, José Vargas* en een door de *Eilandelijke Voorlichtings Dienst* niet met name genoemde schone jongedame.

AMIGOE van

17/8

Totolica: voor festival veel medewerking

WILLEMSTAD — Totolica zegt enorme medewerking te krijgen bij de voorbereiding van zijn eerste festival op zondag 16 september, welke festival wordt opgedragen aan *Ompi Elis, Elis Juliana*, die er de naam *Eko di Kurason* voor bedacht heeft. Het festival is bestemd voor de geestelijk gehandicapten en omvat zang, poëzie en dansen. Medewerking wordt verleend door gehoor- en gezichtsgestoorde gehandicapten en fysiek gehandicapten. Doel van het festival is de gemeenschap te tonen waartoe gehandicapten in staat zijn.

Nav constructie-werkzaamheden

Fortkerk tijdelijk dicht

WILLEMSTAD - Enkele weken geleden viel een stuk ijzer van de windwijzer op de toren van de Fortkerk naar beneden. God zij dank op een moment dat het Fortplein leeg was. Onmiddellijk trachtte het Moderamen van de Centrale Kerkeraad van de Verenigde Protestantse Gemeente van Curaçao om het nodige materieel te krijgen om de windwijzer compleet naar beneden te halen. Jammer genoeg kon dit equipment de ingang van het Fortplein niet passeren vanwege de afmeting. Enkele dagen geleden kwam weer een stukje naar beneden.

In de Centrale Kerkeradsvergadering van 14 augustus j.l. besloot men onmiddellijk contact op te nemen met de DOW.

Op indicatie van de Dienst Openbare Werken moest het Moderamen de strook voor de Fortkerk afzetten. De ingangen van de Fortkerk en het kantoor zijn nu geblokkeerd.

Deze maatregel genomen uit veiligheidsoverwegingen heeft tot gevolg, dat de Fortkerk, helaas, voor alle activiteiten tot nader order gesloten moet worden.

Ondertussen zal het Moderamen proberen, met andere middelen, de windwijzer naar beneden te halen. Het Moderamen vraagt daarom van een ieder begrip voor het veroorzaakte ongemak.

Piano-concours "Kanna da Motta." in Lissabon, Portugal. In 1980 kreeg hij de Publieksprijs van de Ronde Lutherse Kerk toegekend.

Op het Koningin Elisabeth-concours in Brussel werd Rian de Waal zevende uit een totaal van 108 participanten. Als enige Nederlander haalde hij de finale met elf andere pianisten.

Met veel succes is hij opgetreden in Duitsland en België, na uiteraard Nederland.

Als solist is hij opgetreden met het Amsterdams Philharmonisch Orkest, voor radio en televisie, met het Residentie-Orkest en het Nederlands Philharmonisch Orkest.

Rian de Waal zal behalve op Curaçao, ook optreden in Saba en Bonaire en op al deze eilanden ook workshops en school-concerten verzorgen.

CONCERTENREEKS RIAN DE WAAL

NEDERLANDSE PIANIST

NAAR DE ANTILEN

WILLEMSTAD - De jonge Nederlandse pianist Rian de Waal geeft volgend week woensdag, 22 augustus, een recital in het Centro Pro Arté. Het concert heeft plaats onder auspiciën van de Curacaose Kunstkring en komt tot stand door een financiële bijdrage van de Sticusa.

Rian de Waal, in 1958 geboren in Zuid-Afrika, ging als baby naar Nederland. Zijn studie volgde hij op latere leeftijd aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam en slaagde cum laude. Hierna volgde hij meesterskursussen bij Malcolm Frager, Guido Agosta, Ludwik Stefanski en Vitali Marquili.

In 1979 was hij finalist en prijswinnaar van het Internationale

"STUDIO" OP DE PLANKEN MET ANNIE M.G. SCHIMDT

"ER VALT EEN TRAAAN OP DE TOMPOES"

ZO, OP DE VALREEP, vlak voor ons vertrek naar Nederland, wil ik U tóch nog even wat vertellen over het toneelstuk dat eendaags door een aantal leden van toneelgroep "Studio" in het CCC auditorium op de planken zal worden gezet. Ditmaal een stuk van de vooral op kabaret- en musicalgebied zeer bekende schrijfster Annie M.G. Smidt, getiteld "ER VALT EEN TRAAAN OP DE TOMPOES".

Ik was zo fortuinlijk om een paar keer de repetities van dit stuk te mogen zien en moet zeggen dat ik danig geïmponeerd was door het spelniveau.

Een gemakkelijk stuk is het bepaald niet voor de spelers. Waarschijnlijk juist omdat het voor het publiek zo herkenbaar is. Het taalgebruik is nergens toneelmatig. De schrijfster is een groot voorstandster van gebruik van "gewone omgangstaal". En dat houdt in dat het toneelspel, het akteren zelf, ook volkomen natuurlijk moet zijn. Iets waar regisseur Jan Vermeulen bijzonder streng in is. Hij eist van "zijn" spelers volledige concentratie. En de spelers geven zich dan ook volkomen over aan het spel, zodat ze ook zijn die ze moeten voorstellen.

Het jonge stel wordt gespeeld door Bep Moore en Jelle Bangma. Bijzonder fijn samenspel. Het oudere koppel wordt door Trix Vermeulen en Ben van Hooidonk op uitstekende wijze neergezet. De Vriendin, de "eeuwige derde" wordt schitterend vertolkt door Petra van der Geest. Prima bezetting!

Dieptragisch

Het is erg verleidelijk om een korte inhoud van het stuk weer te geven, maar met het oog op de komende voorstellingen lijkt het me beter om dat niet te doen en het aan Uzelf over te laten om te gaan kijken. Wat ik wél rustig kan vertellen is dat het een tragie-komedie betreft, een diep-tragisch gegeven, waar het dagelijks leven een vaak humoristisch tintje aan geeft. De

herkenbaarheid is de grote kracht van dit stuk. Ik kan het dan ook niet nalaten om U aan te sporen vooral te gaan!

Zelf vind ik het erg jammer dat ik het kant-en-klare produkt niet meer kan zien, omdat ik dan al in Nederland zit. Een dergelijk stuk, op deze wijze gebracht, is absoluut volle zalen waard. Doen dus!

Goed doel

Rest mij nog te vertellen dat U er bovendien een goed doel mee steunt; de opbrengst van deze produktie wordt door Studio geschonken aan FUNDA-SHON "YUDA NOS GRANDI-NAN", een organisatie die voedselpakketten, klédng etc. verstrekt aan behoeftige bejaarden. Daarom ook dus!

Selly

Jelle Banga en Bep Moore (links) en Ben van Hooidonk met Trix Vermeulen geven de twee koppels gestalte in "Er valt een traan op de tom-poes" van Annie M.G. Schmidt. Petra v.d. Geest (midden) speelt de vriendin.

VEEL BELOVENDE SHOWS "SURVIVAL IN CONCERT"

WILLEMSTAD - In tegenstelling tot aanhoudende geruchten, als zou de bekende muziekgroep "Survival" op het punt staan uiteen te vallen, kunnen we nu officieel berichten dat dit niet waar is. Ze zijn nl. enige tijd uit het publieke voetlicht getreden, om zich gedegen voor te bereiden op de spektakulaire show, die zij op 7, 8 en 9 september a.s. zullen brengen in onze schouwburg, het Centro Pro Arte.

Deze uit eigen financiële middelen bekostigde show, zal een kleurrijke, combinatie van muziek en dans zijn. Dit "kleurrijke" ondermeer berekend door de bonte en feestelijke kostuums van zowel dansers als zangers, apart en creatief decor, belichtingstechniek en andere moderne visuele effecten.

Voor dit laatste is Survival uit Miami gekomen met speciale pyrotechnische lichteffecten, die op Curaçao nog maar zelden gezien zijn.

De muziek in deze show geheten "Survival in Concert", zal gebracht worden in een min of meer chronologische opbouw en wel beginnend met muziek uit de late zestiger jaren tot de grote hits van nu.

De dans en de choreografie daarvan staat o.l.v. Fina Braam-Ferreira en enkele leerlingen van de Fina Dance Art School.

Ontwerp van decor en belichting ligt in de vertrouwde handen van Jan Ghering die zoals algemeen bekend een ruime ervaring op dit gebied heeft.

De muziekgroep "Survival", momenteel bestaande uit: Kevin Carty (zang, gitaar), Tony Fernan (zang, gitaar), Junny Schoop (keyboards), Carl Lopez (basgitaar), Elton Lispier (drum), Cheryl Valies (zang) en Glenn Carty die het geluid verzorgt, zal na de pauze vokaal versterkt worden door Henry Moen en de zanggroep "Serenada".

Survival, heeft geld noch moeite gespaard, om het publiek een show voor te schotelen die artistiek gezien op internationaal niveau zal staan.

Gezien hun succesvolle shows in het verleden, zoals "Let's twist again" in 1982, waarbij zelfs 2 extra-uitvoeringen aangelast moesten worden en hun optreden tijdens de "Jaycees National Convention" in 1983 bestaat de overtuiging dat ook deze show bij het publiek in de smaak zal vallen.

Survival, trad ook regelmatig op in de lokale hotels, zoals het Holiday Beach Hotel & Casino (1980-81), Hilton Hotel en de afgelopen 6 maanden tijdens de zondagmiddagshows in het Curaçao Concorde Hotel Casino. Daarnaast is de groep op het ogenblik niet meer weg te denken van het toneel van de vele schoonheidsverkiezingen,

zoals de recente Miss Curaçao 1984 verkiezing.

Ook individueel hebben enkele musici, hun sporen reeds verdiend, zoals Kevin Carty in 1982, toen hij tweede werd tijdens het zangfestival "Voz di Oro" en Cheryl Valies, die tijdens het onlangs gehouden "Voz Hubenil 1984" zangfestijn een verdiende eerste plaats wist te veroveren.

De uitvoeringen van "Survival in Concert" zijn op 7, 8 en 9 september a.s.

De kaartverkoop, begint op maandag 20 augustus a.s. en wel bij boekhandels, Centro Pro Arte, Athletic Health & Beauty Center en de leden van de groep.

In De Tempel

OPVOERING TONEEL STUK SONUVABITCH

WILLEMSTAD - Morgen wordt in Theater De Tempel een toneelstuk van David Edgecombe, "Sonuvabitch" opgevoerd. Het stuk is in het Engels en wordt gebracht door de Colebay Theatre Company uit St. Maarten, onder regie van Roberto Arrindell. De bezetting wordt vervuld door tien spelers.

Het toneelstuk is gebaseerd op de socio-economische ontwikkelingen in het Caribisch gebied. De hoofdfiguur van het stuk is de architect George O'Brien en wordt vertolkt door Roland Bryson.

Ondanks zijn gebrek aan opleiding weet hij zich een goede positie te verwerven in de gemeenschap. Hij is echter erg jaloeers op leeftijdgenoten die een betere

opleiding dan hij ontvingen en in het buitenland konden studeren. George ontwerpt een huis van de weduwe Peebles die zichzelf tot de hoogste sociale kringen rekent. George raakt verliefd op haar dochter Irma, die niet als een gemakkelijke jongedame bekend staat. Deze liefde leidt tot een aantal verwickelingen voor allen die iets te maken hebben met George.

Er wordt slechts een opvoering gegeven en kaarten zijn te verkrijgen aan de zaal. Het stuk wordt geauspiceerd door het Cultureel Centrum Curaçao. Studenten van de Bovenwindse Eilanden kunnen tegen gereduceerde prijs worden toegelaten.

Na advies -verlening Cede Antiyas

RUIM HALF MILJOEN VAN JULIANAFONDS VOOR ANTILLIAANSE PROJECTEN

WILLEMSTAD - In februari van dit jaar bracht een kleine delegatie van het K.J.F., bestaande uit Prof. J. Spruit, voorzitter van één van de beslissingsorganen van het Fonds, en de heer J. Hillenius, directeur, een werkbezoek aan de Nederlandse Antillen. Veel projecten, waaraan het Koningin Juliana Fonds bijdragen heeft gegeven, zijn daarbij bezocht. De confrontatie met veel menselijk leed en concrete menselijke nood deed deze delegatieleden nog eens beseffen, hoe belangrijk de activiteiten van welzijnsinstellingen daarbij kunnen zijn. Men is daarbij zeer onder de indruk gekomen van de vaak grote inzet van bestuurders en beroepskrachten, maar met name van vrijwilligers, die vaak zeer veel vrije tijd offeren om de nood te helpen lenigen van de sociaal zwakken. De delegatie is er dan ook van overtuigd, dat het K.J.F. zijn activiteiten in de Nederlandse Antillen moet voortzetten.

Jaarlijks wordt door het Koningin Juliana Fonds een aantal projecten op de Nederlandse Antillen met financiële bijdragen gesteund. In het jaar 1983 betrof dat 12 projecten tot een totaalbedrag van f. 505.320.-.

Als er bij het Fonds een aanvraag om financiële steun voor een project op de Nederlandse Antillen binnenkomt, wordt hierover meestal advies gevraagd aan Cede Antiyas (Centrale voor Bemiddeling bij Medefinanciering van Ontwikkelingsprogramma's). Ook dit jaar is zo een aantal projecten voor een bijdrage in aanmerking gekomen.

In het afgelopen kwartaal werd een bedrag van Naf. 538.616,- gevoteerd. Het ging hierbij o.m. om de volgende projecten.

CURACAO

De Stichting Yubia Bendita beheert op het landgoed Malpais het kinderkuis Hebron. De stichting gaat uit van de religieuze gemeenschap "Stromen van Kracht". Men verzorgt en geeft opvoeding aan kinderen uit sociaal moeilijke milieus. Om principiële redenen wil men geen overheidssubsidie aanvaarden.

Met zeer veel inzet van vrijwilligers, die zich voor zeer lage vergoedingen inzetten, probeert men het hoofd boven water te houden.

Giften van particulieren uit zowel de Antillen als uit Neder-

land moeten de exploitatiekosten dekken.

Men heeft veel behoefte aan een industriële wasmachine. De normale huishoudelijke wasmachines zijn te klein voor de grote hoeveelheden wasgoed van de 45 kinderen en de 10 inwonende medewerkers. Het Koningin Juliana Fonds verschaft het geld Naf. 15.500,- voor de aanschaf van een industriële wasmachine.

De Stichting Federatie Kindercrèches te Curaçao deed een aanvraag bij het Fonds ter medefinanciering van een cursus voor leidster van crèches en speelscholen. De federatie van crèches is sinds kort georganiseerd en wil in samenwerking met Cede Antiyas de opvang van 0 tot 4-jarigen aanpakken.

Er blijkt een grote behoefte te bestaan aan opleidingen voor leidsters. Geschat wordt dat er nu ongeveer 60 crèches en speelscholen zijn, maar dat dit aantal zeker zal toenemen omdat de behoefte aan kinderopvang steeds groter wordt. Dit komt omdat een groot aantal ouders niet in staat is, de zorg voor hun kinderen de gehele dag op zich te nemen. Heel veel moeders (moeten) werken. Er blijken zeer veel geïnteresseerden te zijn voor een cursus die op leidt tot speelschoolleidster.

De Nederlandse regering financiert drie klassen, het Ko-

ningin Juliana Fonds zorgt voor de vierde: een bedrag van Naf. 9.200,- is hiervoor beschikbaar gesteld.

DRECHA CAS

Reeds meer malen gaf het K.J.F. steun aan de Stichting Drecha Cas te Curaçao. De stichting verricht arbeid die van groot belang voor het eiland wordt geacht. Zij is een vrijwilligersorganisatie die jonge mensen probeert te motiveren om zich in hun vrije tijd in te zetten voor de bevolking en dan vooral op het punt van de huisvesting voor sociaal zwakkeren. Drecha Cas bouwt geen dure paleizen, maar probeert de bestaande behuizing zoveel mogelijk aan te passen. Men heeft een eigen bouwmethode ontwikkeld en gebruikt bouwmaterialen die op eenvoudige wijze verwerkt kunnen worden, zodat ook de bewoners zelf kunnen meewerken.

Naf. 100.000,- werd ditmaal beschikbaar gesteld om daarmee 17 noodlijdende gezinnen te kunnen helpen.

Onder leiding van broeder Flinkenflögel staat in Santa Rosa te Curaçao het tehuis voor bejaarde mannen, het Richardushuis, van de Stichting Birgen di Rosario. Hoewel er altijd wensen zullen blijven wat betreft de huisvesting, is er de laatste jaren toch sprake van een aanmerkelijke verbetering. Omdat er nogal wat problemen zijn met geiten, die het terrein opdringen en schade aanrichten en met onbevoegden, die te gemakkelijk toegang tot het huis hebben, waardoor nogal eens wordt gestolen, wil men een omheining om het terrein aanleggen.

Het K.J.F. draagt voor Naf. 33.500,- in de financiering hiervan bij.

Zeer veel activiteiten verricht de Stichting Ayudo Social Cor-

lees verder
pag. 9

sow op Curaçao, geheel op vrijwillige basis. Meer dan honderd vrouwen zetten zich in voor verlichting van de nood van de allerarmsten: er worden voedselpakketten verstrekt, kleding verzameld en uitgedeeld, soms wordt er geholpen met huisraad en men probeert de feestdagen als Kerstnis en Nieuwjaar ook voor die gezinnen een feestelijk tintje te geven, enz. Het belangrijkste is wel de begeleiding van sociaal zwakke gezinnen. Een lid van de stichting "adopteert" zo'n gezin voor een bepaalde periode en tracht de gezinsleden beter met elkaar te leren functioneren en verder afglijden te voorkomen.

De stichting moet zien rond te komen van hoofdzakelijk giften van particulieren en de opbrengsten van eigen activiteiten. Het Koningin Juliana Fonds geeft een bedrag van Naf. 21.800,- voor de inrichting van een kantoorpand en voor de aanschaf van een bestelbusje.

TOTOLIKA

De Oudervereniging Totolika, de vereniging van ouders en vrienden van geestelijk gehandicapten op Curaçao verricht steeds meer activiteiten. Ook het groepswerk van de vereniging groeit. Daardoor is er een groeiend gebrek ontstaan aan opslagruimte voor materialen. Het bestaande magazijn is overvol en veel materialen moeten noodgedwongen worden opgeslagen in de speel-o-theek.

Dat is een noodoplossing die het functioneren van de speel-o-theek belemmert. Ook de ruimte die de oudervereniging gebruikt voor de activiteiten is door het grote aantal deelnemers onvoldoende. Een overkapping tussen de ruimte van het Sentro en het kantoor/speel-o-theek kan een oplossing bieden om de grote groep mensen op een betere manier te kunnen ontvangen.

De Vereniging Totolika wordt gezien als een schoolvoorbeeld van hoe een goed geleide oudervereniging veel tot stand kan brengen voor doelgroep. Langzamerhand komt er een reeks van voorzieningen tot stand voor de geestelijk gehandicapten op Curaçao.

Ook de bevolking zelf blijft steeds bereid zich (ook financiële) offers te getroosten om projecten tot stand te brengen. Voor de noodzakelijke verbouwing en de bouw van het magazijn is een bedrag van Naf. 35.000,- beschikbaar gesteld.

De Sportvereniging Victory Boys, de Fundashon Centro di Victory Boys op Curaçao krijgt Naf. 5.000,-. Op de terreinen van de sportvereniging is een bescheiden gebouwtje geplaatst, geschikt voor meer doeleinden. Het geheel is met eigen inzet en steun van derden tot stand gebracht.

Nu is er een initiatief gekomen om in dit gebouw ook een peuterspeelzaal/crèche te starten. Wat dit voor het K.J.F. zo interessant maakt, is dat een sportvereniging met een multifunctionele accommodatie werkt en een peuterspeelzaal tot ontwikkeling brengt. De relatie tussen sport en club- en buurt-huiswerk is geheel anders dan in Nederland, waar veel meer sprake is van een scheiding tussen sport en welzijnsactiviteiten.

ARUBA

Een klussenbusproject voor werkloze jongeren van de Stichting Fundacion pa Desaroyo Ecologico di Aruba te Aruba kreeg een bedrag van Naf. 8.270,-.

Men wil een klein werkgelegenheidschepend project opzetten voor in het algemeen "marginale" jongeren. Een werkgroep van sterk geëngageerde jongeren van de stichting zet zich daarvoor in. Voor het project is een tweedehands bus aangekocht.

Met de "handymanbus" wil men mensen uit de omgeving van San Nicolas helpen, die financieel weinig draagkrachtig zijn. Jonge schoolverlaters doen op die manier ervaring op. Voor de begeleiding in de startperiode zorgt een stagiair van Osticeba, het Eilandelijk Samenwerkingsorgaan voor buurthuiswerk.

De Stichting Don Bosco te San Nicolas heeft nieuw leven ingeblazen gekregen door enkele oud-leden die het werk van de stichting weer willen hervatten. Het gebouw wordt opgeknaapt met geld van de Nederlandse regering. Het K.J.F. besloot voor de inventaris te zorgen (Naf. 33.500,-) zodat de club weer kan starten met opvang en begeleiding van de jeugd uit deze wijk door middel van zinvolle vrije tijdsbesteding.

De inzet van veel vrijwilligers bij de Stichting Fundacion Arubano pa e invalidonan (FUNARI) op Aruba maakt, dat invaliden plezierig bezig kunnen zijn met vele soorten handarbeid en handwerk. Veel vrije tijd wordt besteed aan dit werk en aan transport en begeleiding van een aantal invaliden. Het is vrijwel de enige organisatie die zulke activiteiten voor deze groep opzet. Men heeft de beschikking over een oud schoolgebouw, dat aangepast kan worden voor dit werk. Het K.J.F. kan hier helpen met een bijdrage van Naf. 30.000,-.

Voor de inrichting van een jeugdopvangcentrum te Piedra Plat van de Fundashon Cristian pa Hubentud di Aruba is een bedrag van Naf. 15.000,- gegeven. De stichting is erg actief op het terrein van het jeugdwerk. Zo'n 80 tot 100 jongeren zijn regelmatig bezoekers van de clubactiviteiten. Er is in de club ook gelegenheid om huiswerk te maken voor diegenen, die thuis niet over goede ruimten beschikken. Met de aanschaf van een bouwkeet, die met hulp van de Nederlandse regering en de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg kon worden gekocht, kan het oude, vervallen gebouw vervangen worden.

De Stichting Saba Development Foundation krijgt een bedrag van Hfl. 2.500,- om spel materiaal voor kleuters aan te kunnen schaffen.

Wim Status Mullers "Antillean Dances"

Prachtig, vol vuur, teder en briljant

Door:
Dr. ROBERT A. ROJER

DEZE WEEK arriveerde in de platenwinkels de grammofoonplaat en gelijklopende stereo-cassette van door Wim Status Muller gespeelde eigen Antilliaanse composities. Vanwege het belang van deze gebeurtenis wil ik er graag een bespreking aan wijden. De plaat werd inmiddels al viermaal in zijn geheel afgespeeld door het prestigieuze W.O.X.R., radiozender van de New York Times die in de Verenigde Staten bekend staat als het belangrijkste station van klassieke muziek.

DE OPNAME

Van de tot op heden uitgekomen platen van Antilliaanse muziek, is deze in geluidstechnisch opzicht ongetwijfeld de beste. De opnames werden in Gent te België gemaakt (Status Muller woont in Brussel) en zijn voortreffelijk, zodat de kwaliteiten van de met meesterhand bespeelde Steinway vleugel goed tot hun recht komen: diep sonoor in de bas, helder in de diskant en romantische zangerig in het middenregister.

De 24 gespeelde composities, gevarieerd van stemming en stijl, zijn klein maar fijn. Geen der nummers duurt langer dan twee en een halve minuut.

COMPONIST

Wim Status Muller staat bij het publiek reeds lang bekend als een pianist uit de hoogste topklasse. Leerling van Jacobo Palm (naar wie een der walsen op de plaat is genoemd) kreeg hij zijn verdere muzikale opleiding aan de Juillard School of Music te New

York. Hij was professor (piano en muziekgeschiedenis) aan de Ohio State Universiteit en gaf talloze recitals. Zijn eerstvolgend concert op Curaçao onder auspiciën van de Curaçaosche Kunstkring, is nu gepland voor december. Status Muller als pianist behoeft nauwelijks introductie. Thans blijkt, dat Status Muller ook als componist het beluisteren ten volle waard is.

ANTILLEAN DANCES

De titel behoeft direct enige toelichting. Bewust wordt niet gesproken van Curaçaose muziek, omdat op de plaat ook enige calypso's zijn opgenomen, welk ritme men eerder zal vinden op de engelsprekende eilanden en op Aruba (San Nicolas). Door een zeer eigen interpretatie van het ritme van sommige tumba's, lijken deze mijns inziens meer op ritmes die men hoort op de spaanssprekende Caribische eilanden (met name Cuba). Hierop ga ik straks wat uitvoeriger in. Hoe dan ook,

het adjectief Antillean lijkt gerechtvaardigd. Alleen een Antilliaan zou deze composities geschreven kunnen hebben. Door hun geraffineerde en minutieus verzorgde interpretatie ontstaat aanvankelijk de indruk, dat het Europese element (een essentieel bestanddeel van onze cultuur) domineert. Dit blijkt bij een nauwkeuriger studie van de plaat niet geheel juist. Als echte Antilliaanse muziek refereert zij naar een pluriform cultuurpatroon. Zo is bijvoorbeeld het hemioolritme in het derde deel van de Wals Piet Maal ronduit Afrikaans.

Ook het woord dansmuziek kan men ter discussie stellen. De plaat is namelijk niet primair bedoeld als dansmuziek. Hoewel uitgaand van traditionele dans-ritmes, is de interpretatie (op piano solo, dus zonder ritme-sectie) te declamerend van karakter met ontelbare kleine versnellingen of vertragingen (naargelang de frasering daar-

vervolg pag 11

Vervolg Antillean Dances

WIM STATUS MULLER

om vraagt), om de plaat te kunnen gebruiken als rimpelloze, goed geëliede dansmuziek.

Voor folkloristisch ballet echter is de muziek zeker wel geschikt. Het is voor het eerst, dat

onze Antilliaanse muziek op een dergelijke gestyleerde wijze op de plaat is gezet. Met muziek uit Venezuela, Cuba en Puerto Rico is dit al herhaaldelijk gebeurd. Zonder aan authenticiteit te ver-

liezen kan Antilliaanse muziek door stylering vaak aan charme winnen. Er ontstaat een andere dimensie. De frasering, vrij van wri en kuarta, maakt de melodische lijn dramatischer. Juist door het ontbreken van de ritme- sekte worden dynamische verschillen (contrasten tussen piano en forte geaccentueerd zodat de muziek meer expressief reliëf krijgt.

Twee ritmes wil ik wat uitvoeriger bespreken: de Walsen en de Tumaba's.

WALSEN

Naar mijn smaak vormen de negen walsen de beste composities van de plaat. Zij horen ongetwijfeld tot de meest schitterende in de Curaçaose muziek literatuur. De melodieën zijn prachtig, vol vuur, afwisselend teder en briljant. De harmonische opbouw is soepel, maar tegelijk complex met talrij-

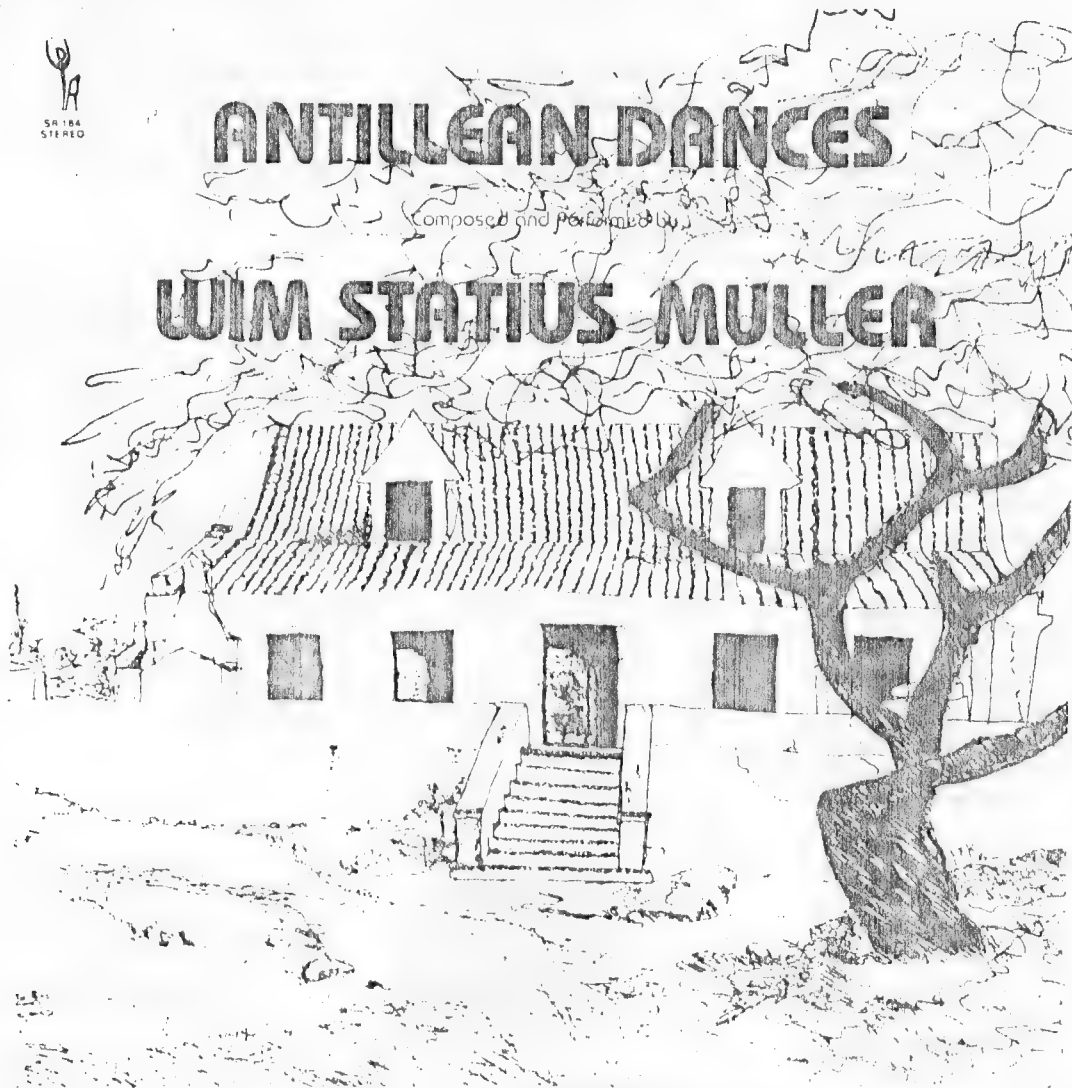
2.0.2.

ANTILLEAN DANCES

Composed and performed by

WIM STATUS MULLER

ke opwindende modulaties. In het, overigens zeer lezenswaardig, boek van A.M.G. Rutten over J.S. Corsen staat op blz. 57, ten onrechte, dat de opbouw van de Curaçaose wals harmonisch eenvoudig is en slechts zou bestaan uit het alterneren van tonica met dominant. De eenvoud van de Curaçaose wals is bedrieglijke schijn. Tonica en dominant zijn inderdaad min of meer obligaat aan de start- en rust-punten (de cadens halverwege en aan het slot van ieder deel). Tussen deze punten echter wordt de saaie opeenvolging van tonica en dominant ontvlucht. Dit geldt ook voor J.S. Corsen. Als wij zijn bekende wals "Simaptia" harmonisch analyseren, vinden wij in het eerste deel, afgezien van tonica en dominant, de supertonica als verminderd septiem-accoord en de submediant. In het tweede deel, geschreven in de parallel toonsoort, eerst een gedurfd overgang van tonica middels een buitengewoon non-harmonische (niettemin schitterend klinkende) "escape-tone" naar de secundaire dominant van de eigenlijke dominant. Tenslotte keert hij weer via de supertonica (in eerste omkering) terug naar de tonica. Om in dit kortdurende muziekje (tweemaal 16 maten) een dergelijke harmonische variëteit tot stand te brengen is geen eenvoudige opdracht. Het zijn juist de onverwachte wendingen, welke de wals opwindend maken.

Men kan het als miniatuur-kunst beschouwen om deze wilde vlucht van accoorden, binnen het voorgeschreven, zeer beperkt aantal maten, soepel en moeiteloos te doen verlopen.

Een componist van symfonieën daarentegen heeft een zee van maten de tijd om naar hartelust zijn harmonische concepties te kunnen uitwerken. De zin voor verrassende harmonische wendingen is even typisch voor de Antilliaan als zijn overbekend ritme-gevoel. Aan verrassende wendingen is er bij Statius Muller bepaald geen gebrek, onder meer een complete phrygische toonladder in de Wals 26 Juli.

De Walsen vormen het sterkste, typisch Curaçaose element van de plaat. Zij staan rechtstreeks in het verlengde van de composities van onze oudere meesters. De stijl is exuberant romantisch. De (in Europa reeds lang uitgestorven) romantiek leeft in het Caraïbisch gebied onderaards voort. Gabriel Garcia Mar-

quez had op geen enkele andere plaats ter wereld geboren kunnen worden.

DE TUMBA'S

Met sommige tumba's had ik persoonlijk toch enige moeite en wel voornamelijk omdat zij geen echte tumba's zijn. Ik stel direct voorop, dat de muziek geen ogenblik in belangwekkendheid tekort schiet. Het ritme is echter, mijns inziens door een te sterke en eenzijdige beklemtoning van het eerste maatdeel niet als van de Curaçaose tumba. De conclusie, dat zijn muziek te stylistisch is voor de volkse tumba ligt voor de hand, maar blijkt direct onjuist. Name-lijk de meest gestyleerde tumba op de plaat ("Tumba Ostinato") heeft toevallig wel het authentieke zuivere tumba-ritme. De tweede, derde en vijfde tel van de cinquillo (triool gevolgd door twee achteste noten) krijgen hier, geheel volgens traditie van de (oude) Curaçaose tumba, de klemtoon.

Ditzelfde geldt in iets mindere mate voor de "Tumba Corticu". Ook het tempo rubato in het tussendeel van "Tumba di Johan" is een echt tumba-ritme. Het ritme van de andere tumba's echter lijkt meer op dat van habanera of rumba. Qua origine zijn deze beide laatste overigens wel verwant aan onze tumba, zeker als men hiertoe rekent wat Edgar Palm noemt "de Spaanse gewijzigde tumba in quadrille-vorm."

REMINISCENTIES

Een muzikale erudiet als Wim Statius Muller heeft wellicht enkele stijl- elementen gemeenschappelijk met andere componisten, zodat de luisteraar vergelijkingen gaat maken. De gelijkenis met sommige componisten is echter oppervlakkig. Het profiel van Statius Muller als componist komt hier voldoende duidelijk naar voren, om van een geheel eigen stijl te mogen spreken. De uitspraak, dat hij op Chopin lijkt, doet zowel Statius Muller als Chopin onrecht aan. De enige mazurka op de plaat herinnert weliswaar even aan Chopin, omdat deze nu eenmaal onze belangrijkste leverancier was van mazurka's en ook omdat de mazurka opus 68 no. 2 van Chopin eveneens begint in de tonica van A mineur. Daarmee houdt echter ook elke gelijkenis op.

De stijl van zijn tumba's en tumba calypso's wekken reminiscenties op aan de Saudades do Brasil van Darius Milhaud. De geraffineerde soberheid in de melodische lijn doet denken aan Eric Satie. Zijn aanslag en de wijze van spelen van met name de walsen herinnert sterk aan zijn oude leermeester Jacobo Palm.

Al men al kunnen wij ons met deze verrijking van onze muziek beslist gelukkig prijzen.

De Langspeelplaat

Antillean Dances

met o.a. Tumba's, walsen, calypso's, polka's, danza's etc. gespeeld door de componist

Wim Statius Muller

nú bij ons verkrijgbaar.

Boekhandel
Salas
Fokkerweg

DOOR PEDAGOOG RUDY BEDACHT

BONAIRE WORDT MUZIKAAL GEALFABETISEERD

(van onze korrespondent).

KRALENDIJK - Met ingang van het nieuwe schooljaar 1984/85 zal de Muziekschool van het Cultureel Centrum Bonaire een permanente muzikale alfabetiseringscampagne voeren op alle vijf basisscholen van het eiland.

Dit houdt in dat de leerlingen van de vijfde klassen kosteloos zullen worden opgeleid om het AVM- -A-diploma te kunnen behalen.

Dit diploma verschaft toegang tot alle verdere theoretische en instrumentale opleidingen aan de Bonairiaanse Muziekschool.

De campagne zal elk jaar ongeveer 200 scholieren omvatten en staat onder leiding van CCB-Muziekpedagoog Rudy Bedacht, ontwerper van de AVM-A-methode.

De campagne baseert zich op de uniforme en gestandaardiseerde principes die de heer Bedacht heeft samengevat in de vierde druk van zijn AVM-a-leerboek (100 blz), onlangs verschenen met bijbehorende cassette.

Parallel aan genoemde schoolcampagne richt muziekpedagoog Bedacht een aktie op de ouders van de scholieren die het AVM-A-onderwijs ontvangen. Door middel van affiches worden de volwassenen opgeroepen, thuis samen met hun kinderen de cursus te volgen, om over vier maanden ook aan het eindexamen te kunnen deelnemen.

Muziekpedagoog Bedacht over de campagne: "Het zou natuurlijk ideaal zijn indien alle ouders en/of verzorgers gehoor gaven aan de oproep. Dan zouden jaarlijks inclusief de tweehonderd scholieren, zo'n 600 personen muzikaal kunnen worden gealfabetiseerd.

Wij mikken natuurlijk op een zo groot mogelijk aantal belangstellenden voor elementair muziekonderwijs buiten schoolverband

Maar wij zouden reeds tevreden kunnen zijn met bijvoorbeeld 25 procent van de doelgroep-ouders.

Dat zijn er nog altijd honder-

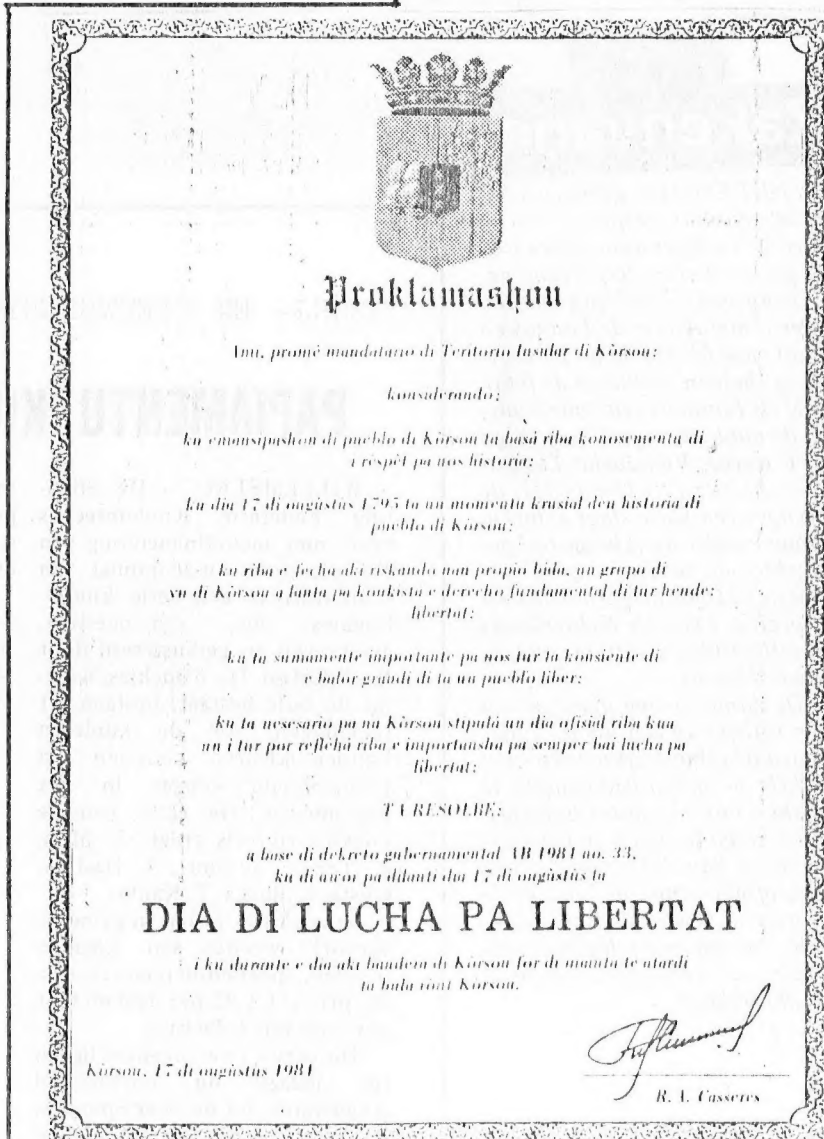
personen. Telt men daar de 200 scholieren bij op, en maakt men verder een eenvoudig rekensommetje, dan blijkt dat men op Bonaire om de twee dagen vijf personen muzikaal alfabetiseert.

Dat zijn er 75 per maand. Statistisch gesproken een indrukwekkend gegeven, vooral als men bedenkt dat

zo'n resultaat niet eens wordt bereikt in landen met een veel langere traditie op het gebied van systematisch muziekonderwijs."

AMIGOE van

17/8

WILLEMSTAD — Omdat de emancipatie van een volk nauw verbonden is aan haar kennis van en respect voor haar geschiedenis, besloot onlangs het Bestuurscollege van Curaçao de datum waarop 189 jaar geleden de eerste grote slaven-opstand

plaatsvond, 17 augustus 1795, een officieel karakter te geven.

Door gezaghebber Casseres werd vanmorgen daarom een proclamatie voorgelezen waarin deze dag officieel werd benoemd tot Dag van de Vrijheidsstrijd.

Zakenvaria

IN HET COLON-gebouw is Aimee's Atelier geopend. Voor de media-vertegenwoordigers was er gisteren een uiteenzetting ge-arrangeerd. Voorlopig werken hierin mej Aimee de Lannoy en haar moeder Mavis de Lannoy-Berg (beiden rechts op de foto). Mej De Lannoy heeft haar studie in de publiciteits-zaken gevolgd in Caracas, Venezuela. Tussendoor heeft zij ondermeer bij de Amigoe een korte stage gelopen. Haar moeder heeft lange tijd gewerkt voor de Regerings Voorlichtings Dienst en is momenteel voorzitter van de Netherlands Antilles Public Relations Association (Napra).

De dames geven gisteren ook een uitleg van een nieuw apparaat dat het mogelijk maakt om in enkele seconden tijd copieën te maken van cassette-bandjes. Voor vergaderingen en persconferenties kan dat een geweldige hulpoplossing zijn. Links op de foto vader Miguel de Lannoy die zelf voor een groot deel het interieur van het nieuwe onderkomen heeft verzorgd.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN van

18/8

PAPIAMENTU KINDERBOEKJES

WILLEMSTAD -- De Stichting Federatie Kindercreches geeft met medefinanciering van Nederland na tussenkomst van Cede-Antiyas een serie kinderboekjes uit, samengesteld, geschreven en geïllustreerd door Ruth Zefrin. De 7 boekjes, waaruit de serie bestaat, bestaan uit tekeningen, die de kinderen kunnen kleuren, voorzien van bijbehorende versjes in het papiamentu. De titels van de boekjes zijn als volgt: 1. Mira, 2. Tende, 3. Sinti, 4. Hasi, 5. Gusta, 6. Buska, 7. Kanta.

De boekjes zullen in principe verkocht worden aan kleuterscholen, speelscholen en creches. De prijs is f 1.75 per deel en f 11 per serie van 7 deeltjes.

De eerste twee deeltjes liggen ter inzage bij boekhandel Augustinus, bij de heer Spapens. Bestellingen dienen te geschieden bij de Federatie, gebruik makend van een bestelformulier. Boekhandel Augustinus zal de verzending verzorgen. Voor meerdere informatie omtrent

inhoud en gebruik van de boekjes kan men zich in verbinding stellen met mevr. Ruth Zefrin, Soldatenweg 10, tel. 43759.

Voor overleg omtrent betaling e.d. kunt u zich in verbinding stellen met de heer d'Ancona, Abrahams 140, tel. 674141.

ruth zefrin

STICUSA-BIJDRAGE VIA OKSNA NAAR CULTURELE CENTRA

Eerder gemaakte afspraken blijven gerespecteerd

WILLEMSTAD Bij enkele uit de Sticusapot gesteunde artiesten op Curacao is de vrees ontstaan dat als de bijdrage van deze Stichting voor Culturele Samenwerking rechtstreeks via het Overlegorgaan Culturele Samenwerking Nederlandse Antillen (OKSNA) aan de culturele centra van de eilandgebieden wordt overgemaakt, zij niet meer in aanmerking komen voor de overigens karige ondersteuning. Op de vraag aan de plaatsvervangend voorzitter van de OKSNA, Angel Salsbach, of deze vrees inderdaad gegrond is en zo ja, wat er dan met deze artiesten gaat gebeuren, zei hij dat "als de Sticusa overeenkomsten had met artiesten voor aankoop van werk of andere vormen van subsidie die ook na 1 januari 1985, de dag waarop de OKSNA de Sticusa-bijdrage gaat verdelen, zullen worden gerespecteerd.

Op 30 november van het vorig jaar werd het protocol van culturele samenwerking getekend door de regering en alle bestuurscollege's van de eilanden met uitzondering van Aruba. Daarin werd vastgesteld dat het

cultuurbeleid in eerste instantie door de eilandgebieden uitgevoerd zal worden en dat de eilandgebieden nauw betrokken zullen worden bij zowel het vaststellen als het uitvoeren van het cultuurbeleid van de centrale overheid.

MISVERSTAND

In artikel 3 van het protocol wordt over het overlegorgaan de OKSNA gesproken. De OKSNA is in het leven geroepen "ter voorbereiding van culturele samenwerkingsovereenkomsten zowel nationaal, binnen het Koninkrijk regionaal en internationaal. Het is nu de bedoeling, aldus Salsbach, dat begin volgend jaar de bijdrage van Sticusa via ons de diverse cultuurcentra ten goede komt. Het is echter een misverstand, aldus de heer Salsbach, te denken dat het hier om enorme bedragen gaat. De jaarlijkse Sticusa-bijdrage bestaat uit niet meer dan 1.5 miljoen Nederlands courant. Daarvan zal waarschijnlijk 23 procent voor Aruba bestemd zijn. Overigens is dit eiland niet vertegenwoordigd in de OKSNA. Op de vraag waarom

Aruba niet meedoet, zei Salsbach dat ook wat cultuur betreft Aruba een eigen koers wil varen.

NIET GENOEG

Op de cultuurbegroting komt een post voor van 3 miljoen Antilliaans courant. Daarvan is 1.7 miljoen werkelijk voor culturele doeleinden beschikbaar. En dat is eigenlijk niet genoeg. "Het bezuinigen op cultuur, is de basis ondergraven van een gemeenschap, een basis die in feite de economie moet dragen". Tot zover Angel Salsbach.

ARUBAANSE FILMPLOEG OP BONAIRE

(van onze korrespondent)

KRALENDIJK - Van 14 tot 18 augustus is er een filmploeg van Aruba op Bonaire in verband met filmopnamen van het Karkoprojekt.

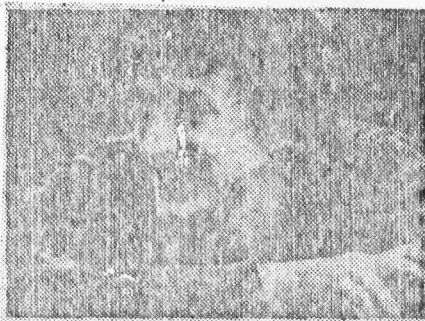
Deze ploeg bestaat uit 5 personen t.w. de heren Shemi Kock, Atan Lee, Henry Fingal Nacho Hernandez en Tom Barme. Op 15 augustus t/m 17 augustus zullen zij filmopnamen maken en op 18 augustus is er vanaf s'morgens 9 uur tot 12 uur een vergadering in het Pasanggranhangebouw, waaraan zullen deelnemen de gedeputeerden van de L.V.V. van de A.B.C.-eilanden en hun adviseurs verde. Min. Betto Thomas en de heer R. Hensen, directeur van Marcultura.

Van 12 uur tot 2 uur is er een lunch in restaurant Zeezicht aangeboden door gedeputeerde A.J. Cecilia van Bonaire. Om 2.30 uur is er een rondleiding voor de pers bij het Karkoprojekt en om 3 uur een bijeenkomst van de pers met de gedeputeerden en hun adviseurs in Aqua Habitat. Om 5 uur is de sluiting waarna afscheid van de gasten.

"CURACAOSCHÉ KUNSTKRING" "V.G.K.S."

"CULTUREEL CENTRUM CURACAO"

present

RYAN DE WAAL, pianist

Bach/Liszt, Beethoven, Mendelssohn, Chopin, Liszt

CENTRO PRO ARTE

Wednesday, August 22nd 1984 20.30 hrs.

Tickets available at: Van Dorp, Promenade / Punda
Toko Zuikertuintje, V.G.K.S.

Bij het begin van het nieuwe schooljaar kan het belangrijk zijn te weten dat er verschillende instellingen op Curaçao bestaan met een muziekopleiding. Een daarvan is de stichting Curaçaos Jeugdorkest onder zijn mentor violist dirigent Eric Gorsira. Sinds 1960 spant men zich hier in om vooral aan de jeugd, maar natuurlijk ook aan volwassenen, de schoonheid van het viool- en altvioolspel bij te brengen, later ook bijgestaan door celliste Luise Gorsira voor wat betreft het cello spel. Aan de Groot Davelaarweg 25 kan men onderricht

krijgen op alle strijkinstrumenten—viool—altviool—cello—contrabas, alsook blokfluitlessen voor groepjes. Voor de strijkinstrumenten zijn er in de meeste gevallen exemplaren, ren in alle maten beschikbaar. Zoveel mogelijk krijgen de leerlingen de gelegenheid samen te spelen in het kind-orkest, en later bij vorderingen in het junioren- of jeugdorkest. De lessen vangen aan met het nieuwe schooljaar en men kan zich opgeven op telefoon 75075. Bij de foto: leerlingen tijdens generale repetitie voor een concert.

AMIGOE van

18/8

WILLEMSTAD— Voor het eerst werd gisteren op Curaçao 17 augustus gevierd als de officiële Dag van de Vrijheidsstrijd. Bij het herdenkingsmonument van de slavenopstand van 1795 werd een herdenkings-ceremonie gehouden met optreden van diverse groepen en redevoering door enkele sprekers.

Gibi Bacilio bracht samen met de groep Issoco het ritmische gedicht "E wega kolonial", waarbij hij een kort overzicht gaf van de geschiedenis van de bevolking van de Antillen vanaf de oorspronkelijke indiaanse bevolking tot de "Antilliaan" van nu. Er was die avond tevens gelegenheid tot kranslegging bij het monument.

